

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Луцький національний технічний університет
Рада підприємців при Кабінеті Міністрів України
Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України (м. Київ)
Волинський осередок ВГО «Спілка економістів України», Волинський обласний центр зайнятості
Географічний факультет Київського національного університету ім. Т. Шевченка (м. Київ)
Київський національний університет будівництва і архітектури (м. Київ)
ДННУ «Академія фінансового управління» (м. Київ)
Державний університет економіки і технологій (м. Кривий Ріг)
ДВНЗ «Донецький національний технічний університет» (м. Луцьк)
Міжнародний економіко-гуманітарний університет ім. академ. С.Дем'янчука (м. Рівне)
Державний університет «Житомирська політехніка» (м. Житомир)
Мукачівський державний університет (м. Мукачево)
Херсонський державний аграрно-економічний університет (м. Кропивницький)
Університет Марії Кюрі-Склодовської в Любліні (м. Люблін, Польща)
Люблінський технічний університет (м. Люблін, Польща), Академія Замойська (Замость, Польща)
Фундація «Інститут сталого розвитку» (м. Варшава, Польща)
Економіко-гуманітарний університет у Варшаві (м. Варшава, Польща)
Технічний університет – Варна (м. Варна, Болгарія)
Сільськогосподарська академія університету імені Вітовта Великого (м. Каунас, Литва)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМИ СИСТЕМАМИ

VIII Міжнародна науково-практична конференція

Луцький національний технічний університет

15 грудня 2022 року

THE ACTUAL PROBLEMS OF SOCIAL AND ECONOMIC SYSTEMS MANAGEMENT

8 th international scientifically-practical conference

Lutsk National Technical University

15 December, 2022

УДК 338.24 : 330.342 (063)

А 43

ББК 65.050 : 65.013

Рецензенти:

Голян В.А. – д.е.н., професор, директор ГО «Європейський аналітичний центр»;

Черчик Л.М. – д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту Волинського національного університету імені Лесі Українки.

*Рекомендовано Вченою радою Луцького національного технічного університету
(протокол № 5 від 27 грудня 2022 р.)*

А 43 Актуальні проблеми управління соціально-економічними системами: матеріали VIII Міжнар. наук.-практ. конф., Луцьк, 15 груд. 2022 р., Луцьк: ЛНТУ, 2022. 476 с.

The actual problems of social and economic systems management : 8 th international scientifically-practical conference, December 15, 2022, Lutsk: LNTU, 2022. 476 p.

Збірник містить матеріали учасників VIII Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми управління соціально-економічними системами», що охоплюють проблеми управління національним господарством, галузями та господарськими комплексами; управління державними фінансами та інвестиційного забезпечення відбудови України, регіонального менеджменту та міжнародного співробітництва в контексті подальшої євроінтеграції України; менеджменту та економіки підприємства; управління персоналом, трудового потенціалу, лідерства; ринку праці, зайнятості населення, соціального партнерства; управління логістичними процесами на різних рівнях господарювання, а також економіки довкілля та природних ресурсів.

Для науковців, аспірантів, студентів, практиків, які досліджують проблеми управління соціально-економічними системами різних рівнів.

Матеріали друкуються в авторській редакції.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, галузевої термінології, інших відомостей.

© Луцький національний технічний університет, 2022

Бугрименко В.О., Остапенко В.М. ТРАНСФОРМАЦІЯ МИТНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	158
Єгорова І.Г., Ізмайлов Я.О. ОСОБЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ.....	159
Ілляшенко І.О., Маркіна М.І. ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ, ЯК ФАКТОР СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА	162
Корольчук Л.В. ВСТУП УКРАЇНИ ДО ЄС: СУЧАСНІ РЕАЛІЇ ТА ФОРСАЙТ	164
Кулішов В.В., Майдан В.Ю. ЕФЕКТИВНІ МЕТОДИ РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	166
Kuchasbkyi Anton СУЧАСНИЙ СТАН ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ТА ЇЇ ПОДАЛЬШІ ПЕРСПЕКТИВИ	168
Монастирський Г.Л., Римар Г.А. КОНЦЕПЦІЯ РОЗУМНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ГРОМАД: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ТА УКРАЇНА	171
Новікова С.С. ПОГЛЯД НА ЄВРОІНТЕГРАЦІЮ З БОКУ СВОБОД ТА ЦІННОСТЕЙ ЛЮДИНИ У СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ.....	174
Носирев О.О. ПЕРЕМІЩЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ ПРОМИСЛОВОГО СЕКТОРУ В СТРАТЕГІЇ ЗБЕРЕЖЕННЯ ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНІВ.....	177
Олійник Я. В., Петренко Л.А. ПРОГРЕС З ПИТАНЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНІЦІАТИВ ОЕСР ЩОДО ВИРІШЕННЯ ПОДАТКОВИХ ПРОБЛЕМ, ЯКІ ВИНИКАЮТЬ ВНАСЛІДОК ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ	179
Остапенко В. М. ФОРМУВАННЯ ВЗАЄМОДІЇ СТЕЙКХОЛДЕРІВ В ІННОВАЦІЙНІЙ ЕКОНОМІЦІ	180
Скороход І.С. СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА В КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	183
Смачило В.В. СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ВИХОДУ НА МІЖНАРОДНІ РИНКИ: ПІДПРИЄМНИЦЬКИЙ АСПЕКТ ...	185
Тяжкороб І. В., Сокирка Д. С. РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ ФІНАНСОВОГО КОНСАЛТИНГУ	186
Чан Тху Тхань МИТНЕ ОФОРМЛЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	189
Яворська А. О., Ляшок Н.Ю. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ДЖЕРЕЛА КОНСТРУКТИВІЗМУ	191

СЕКЦІЯ 4. МЕНЕДЖМЕНТ ТА ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА

Kobieliava A.V. DETERMINANTS OF COMMERCIALIZATION OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES.....	194
Kosenko O.P., Peredrii A. E. Yu., Pererva P.G. EFFECTIVENESS OF PROMOTING SALES OF PRODUCTS IN SOCIAL MEDIA.....	196
Kramskyi S.O. MANAGEMENT OF INFRASTRUCTURE PROJECTS IN THE FIELD OF WATER TRANSPORT IN THE POST-WAR TIME	199
Marchenko S.M. MANAGEMENT OF LOGISTICS PROCESSES OF THE WAREHOUSE NETWORK DURING THE PERIOD OF MARTIAL LAW	202
Maslak M.V. CONCEPTS OF INTELLECTUAL PROPERTY MANAGEMENT AT INDUSTRIAL ENTERPRISES ...	204
Mekhovich E.S., Vorvul A.S., Dyakova N.M., Pererva P.G. DEVELOPMENT OF THE THEORY OF STATE REGULATION OF INNOVATION ACTIVITY	206

• запровадження нового підходу до визначення фіксованого рівня прибутку (рентабельності) дистриб'юторів, які виконують мінімальні функції та мають мінімальні ризики (Сума В).

У рамках поточної роботи ОЕСР та країн Великої двадцятки з питань BEPS (Inclusive Framework) щодо впровадження Pillar 1, у жовтні 2022 р. було оприлюднено Звіт ОЕСР про прогрес з питань адміністрування та податкової визначеності (Progress Report on the Administration and Tax Certainty Aspects of Amount A of Pillar One, далі - Звіт) [1]. В документі розглянуто широкий перелік актуальних питань та відповідей на них. Зокрема зазначені оновлені терміни очікуваної імплементації Pillar 1.

У Звіті відзначено, що з моменту оприлюднення Заяви було досягнуто значного прогресу в розробці технічних правил та інструментів, необхідних для реалізації Pillar 1. Тим не менш, розробка інноваційних правил для оновлення міжнародної податкової системи, яка формувалася впродовж більш ніж століття, залишається складним завданням. Тому Inclusive Framework визнає, що важливо збалансувати політичну зацікавленість у швидкій імплементації з необхідністю правильно розробити нові правила, особливо з огляду на те, що вони розраховані на довгострокову перспективу. Отже, відзначена важливість консультації з бізнесом, неурядовими організаціями, парламентами й іншими відповідними зацікавленими сторонами та використання їхніх відгуків для остаточного доопрацювання правил. Це вимагає додаткового часу, але створить надійне підґрунтя та адміністративні правила для імплементації Pillar 1.

Розробка основних правил Pillar 1 – визначення «Суми А» – знаходиться на стадії завершення. Ці правила слугуватимуть основою для переговорів щодо багатосторонньої конвенції (MLC), за допомогою якої буде закріплено та інституційно впроваджено алгоритм визначення «Суми А». Inclusive Framework очікує, що MLC буде відкрита для підписання в першій половині 2023 року, щоб дозволити їй вступити в силу в 2024 році. Тим часом, до кінця 2022 року буде розпочато роботу над Сумою В.

Україна є однією з 137 країн, які підтримали Pillar 1. На цей час зобов'язання щодо імплементації ще не прийнято. Втім, враховуючи стратегічну спрямованість України на членство в ЄС, політичне рішення щодо впровадження Pillar 1 може бути прийняте. Це обумовлює необхідність не тільки спостерігати, а й долучатись до європейської дискусії. Очікується, що ЄС розробить відповідну Директиву по Pillar 1, імплемувати яку необхідно буде в цілях гармонізації національного законодавства з законодавством ЄС і підготовки до вступу в Євросоюз.

1.OECD (2021) Statement on a Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy URL: <https://www.oecd.org/tax/beps/statement-on-a-two-pillar-solution-to-address-the-tax-challenges-arising-from-the-digitalisation-of-the-economy-october-2021-russian-version.pdf>

2.OECD (2022) Progress Report on the Administration and Tax Certainty Aspects of Amount A of Pillar One. URL: <https://www.oecd.org/tax/beps/oecd-invites-public-input-on-the-progress-report-on-the-administration-and-tax-certainty-aspects-of-amount-a-of-pillar-one.html>

3.OECD (2022) Public consultation document on Pillar One – Draft Model Rules for Nexus and Revenue Sourcing. URL: <https://home.kpmg/xx/en/home/insights/2022/02/etf-465-public-consultation-document-on-pillar-one-draft-model-rules-for-nexus-and-revenue-sourcing.html>

Остапенко В. М.

к.е.н., доцент, доцент кафедри митної справи і фінансових послуг
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця,
м. Харків, Україна

ФОРМУВАННЯ ВЗАЄМОДІЇ СТЕЙКХОЛДЕРІВ В ІННОВАЦІЙНІЙ ЕКОНОМІЦІ

Сучасні інноваційні тенденції та світові процеси інтернаціоналізації і глобалізації створюють такі умови, за яких суб'єкти економічної діяльності змушені взаємодіяти з широким колом зацікавлених сторін – стейкхолдерами, та приймати рішення для врахування

їхніх інтереси. На сьогоднішній день підходи, методи та інструменти оцінки рівнів взаємодії стейкхолдерів різняться відповідно шкіл та концепцій. Економічний розвиток неможливий без урахування інноваційного фактора. Ще з початку 90-х років науковий світ почав усвідомлювати феномен інноваційної та технологічної глобалізації і відповідно в міжнародному економічному розвитку відбувалися значні зрушення, що потребували державного регулювання. Розроблені ООН 17 цілей сталого розвитку (ЦСР) [1] мають на меті стимулювати дії для розв'язання глобальних проблем людства. ЦСР залучає уряди, які можуть діяти через розробку політики й нормативних актів та приватні ініціативи для проведення НДДКР із суспільними цінностями, потребами та очікуваннями. Великі виклики виходять за межі національних кордонів і впливають на велику кількість людей, спільнот і планету в цілому, тому вимагають спільних зусиль для пошуку рішень.

Велика кількість визначень «зацікавленої сторони» («стейкхолдера»), не дають чіткого розуміння того, що насправді означає цей термін. Встановлення меж концепції значною мірою допоможе вирішити низку проблем, поставлених дослідниками в цій галузі. Походження та розвиток концепції зацікавлених сторін лежить в літературі з бізнес-науки. Розглянуті теорії згруповано візуально-просторовим логічним способом, упорядкувавши теорії, відповідно до охоплення критеріїв з їх ідентифікації та управління, і повторювали, що поглиблює та охоплює усунути невідповідності, доки не виникло протиріччя у вживаних словах і зображення не врахувало приватну, державну та комерційну діяльність. наслідки для зацікавлених сторін проекту, уряду та бізнесу, відобразивши можна розглядати як такі, що мають особливий інтерес – стосуються певного типу діяльності чи області змісту, або конкретного типу відносин до діяльності. конкретна діяльність може бути завданням, проектом, програмою, підприємством корпорації чи державного органу чи навіть конкретним випадком поведінки особи.

Освіта, наука та інновації вимагають нові методи управління інноваційним розвитком, що передбачають ширше залучення стейкхолдерів до процесу прийняття рішень, передбачення потреб суспільства та відображення проблем. Залучення стейкхолдерів спрямоване на зміцнення засобів реалізації та активізацію «Глобального партнерства для сталого розвитку», може стати засобом для мобілізації та обміну знаннями, досвідом, технологіями та фінансовими ресурсами.

Незважаючи на очевидну важливість стейкхолдерів у інноваційній економіці, досліджень, що стосуються їх залучення, все ще мало. Результати попередніх досліджень представлені процесами управління з сильним нормативним навантаженням без чітких практичних вказівок щодо інструментів впровадження. Незважаючи на загальне визнання важливості залучення стейкхолдерів, передбачення їхніх потреб і аналізу їхніх відгуків на підтримку нових рішень, запропонованих суспільству, залишається багато питань щодо кількісних та якісних характеристик стейкхолдерів в інноваційній економіці. Взаємодія стейкхолдерів має важливе значення для досягнення ЦСР, що обумовлює актуальність подальшого дослідження.

Велика кількість досліджень в межах інноваційної економіки зосереджено на ідентифікації стейкхолдерів поточної діяльності, проте виникає необхідність визначення потенційних та опосередкованих стейкхолдерів. Необхідність визначення, групування та градація стейкхолдерів залежно від їхніх обставин або погляду на потенційні умови діяльності, які можуть бути здійснені, дозволить передбачити взаємодію із стейкхолдерами в умовах динамічних можливостей. Вплив стейкхолдерів може відрізнятися на різних етапах діяльності, залежно від можливостей приймати рішення щодо діяльності та впроваджувати стратегію управління зацікавленими сторонами. Тому у цій статті ми прагнемо зрозуміти різні аспекти стейкхолдерів у інноваційній економіці, зокрема:

визначення компонентів інноваційної мережі та відносин у процесі взаємодії стейкхолдерів;

групування стейкхолдерів за рівнями залучення (ступінь прихильності/участі/впливу до діяльності), типами зв'язку з діяльністю для кожного зі стейкхолдерів та метою/результатами такої діяльності;

організація процесу взаємодії зі стейкхолдерами, заснований на динамічних можливостях;

підходи до прийняття управлінських рішень щодо ідентифікації, організації та трансформації стейкхолдерів.

Таким чином, ми прагнемо визначити взаємодію стейкхолдерів як нормативну концепцію з практикою впровадження, що може стимулювати розвиток теорії та забезпечувати практичне застосування на практиці.

Сучасні інноваційні тенденції та глобальні процеси інтернаціоналізації та глобалізації створюють умови, за яких суб'єкти економіки змушені взаємодіяти з широким колом зацікавлених сторін і приймати рішення з урахуванням їхніх інтересів. Сьогодні підходи, методи та інструменти оцінки рівнів взаємодії стейкхолдерів відрізняються за школами та концепціями. Велика кількість визначень зацікавлених сторін не дають чіткого розуміння того, що насправді означає цей термін. Встановлення меж поняття значною мірою допоможе вирішити ряд проблем, які ставлять перед собою дослідники в цій галузі.

Узагальнення досліджень про розвиток стейкхолдерів дає можливість визначити різні напрями та зробити такі висновки:

1) діяльність/організація/проект має відносини з великою кількістю стейкхолдерів, які складають її оточення (зовнішнє і внутрішнє), та впливають на управлінські рішення:

Проведено систематичний огляд літератури, щоб дослідити відносини між зацікавленими сторонами, тиск і стійкі практики управління. Аналіз літератури показує, що існують три основні теоретичні основи для дослідження взаємодії стейкхолдерів: з точки зору удосконалення послуг, як маркетинг і задоволення споживачів і технологічні інновації та управління.

Організаційні фактори охоплюються ширше, ніж індивідуальні фактори та фактори макrorівня як модеруючі змінні, і пропонує більше факторів організаційного, індивідуального та макrorівня, а також взаємодії цих факторів як пом'якшувальних змінних щодо зв'язку між тиском зацікавлених сторін і стійкістю практики управління. Крім того, використання теорії зацікавлених сторін є домінуючим, за нею йде використання інституційної теорії.

2) теорія стейкхолдерів вивчає природу цих відносин: процеси та результати ресурсного обміну для організації (проекту) та стейкхолдерів:

Lea Fobbe and Per Hilletoft (2021) [2] розглядають взаємодію із стейкхолдерами як важливий компонент стійких бізнес-моделей. Традиційні інновації, які орієнтовані на отримання прибутку для підприємства, перетворилися на інновації, засновані на взаємодії в процесі спільного створення, де споживачі залучені до процесу визначення та створення цінності (Pralhad & Ramaswamy, 2004 [3]; Galvano & Dalli, 2014) [4].

3) інтереси усіх стейкхолдерів потенційно можуть бути взяті до уваги та задоволені:

Дослідження взаємодії стейкхолдерів спрямовано на поступове усвідомлення потреб та очікувань кожної зацікавленої сторони у зв'язку з потребами та очікуваннями інших зацікавлених сторін, а також потенційної ролі кожного стейкхолдера (Ketonen-Oksi & Valkokar, 2019) [5]. Takahashi, S. and Takahashi, V.P. (2021) [6] надано пропозицію інтегрованого процесу взаємодії з кількома стейкхолдерами на основі аналізу змінних моделі. Вони також сприяють еволюції в прихильності, у відносинах і в обміні знаннями між стейкхолдерами, а також у передбаченні та оцінці їх інтересів.

4) теорія акцептує управлінські рішення:

Pluchinotta, P., Salvia, G. (2022) [7] намагалися зрозуміти сприйняття стейкхолдерами меж системи та структурування проблем, а також їхній потенційний вплив на прийняття рішень шляхом систематичного порівняння причинно-наслідкових карт різних груп стейкхолдерів навколо однієї спільної проблеми.

Zingraff-Hamed, A. Hüesker, F., Lupp, G., Begg, C., Huang, J., Oen, A., Vojinovic, Z., Kuhlicke, C., Pauleit, S. (2020) [8] використали систематичні методи ідентифікації відповідних стейкхолдерів, які є вирішальними для підвищення ефективності планування, зменшення вузьких місць і час, і необхідними для планування, проектування та впровадження бізнес-системи.

Побудова оптимальної моделі взаємодії стейкхолдерів повинна враховувати трансформаційні процеси, що відбуваються на сьогоднішній момент у всьому світі, в значній мірі змінюють напрями розвитку і призначення діяльності. Рішення даної проблеми здійснюється в межах мережових структур взаємодії в галузі освітньої, науково-дослідної, інформаційно-технологічної, підприємницької та інших видів діяльності. Тому актуальними є питання, пов'язані із системою формування та визначення відповідних форм та видів взаємодії стейкхолдерів.

На основі проведеного дослідження формування взаємодії стейкхолдерів враховує багатомірність та динамічність характеристик стейкхолдерів. Зважаючи на те, що динамічні можливості взаємодії стейкхолдерів потребують рефлексії та корегування, Підходи до прийняття управлінських рішень щодо ідентифікації, організації та трансформації стейкхолдерів.

Таким чином, формування взаємодії стейкхолдерів дозволяє розглянути еволюцію в практиці взаємодії стейкхолдерів в плюралістичному контекст, прагнучи подолати антагонізми та внутрішні потреби, синтезуючи в інтегрованому підході організаційні процеси, які підтримують взаємодію зі стейкхолдерами в межах інноваційної мережі, оскільки динамічні можливості є інтегруючими процесами. Представлено взаємодію стейкхолдерів від початкових процесів (ідентифікація і організація) до трансформації взаємодії. Розкрито процеси створення та отримання вартості, розвитку інновацій та інтеграції/обміну знаннями. Як теоретичний внесок, результати роботи забезпечують інтегроване дослідження різних типів динамічних можливостей про необхідність дослідження зв'язків або взаємозв'язків між типами динамічних можливостей.

1. Transforming our world: the 2030: Agenda for Sustainable Development Resolution adopted by the General Assembly on 25 September 2015. URL: https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E
2. Fobbe, F., Hilletoft, P. (2021). The role of stakeholder interaction in sustainable business models. A systematic literature review. Journal of Cleaner Production, Vol. 327. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2021.129510>.
3. Prahalad, C.K., & Ramaswamy, V. (2004). Co-creation experiences: The next practice in value creation. Journal of Interactive Marketing, 18(3), 4–14.
4. Galvano, M., & Dalli, D. (2014). Theory of value co-creation: A systematic literature review. Managing Service Quality, 24(6), 643–683.
5. Ketonen-Oksi, S., & Valkokar, K. (2019). Innovation ecosystems as structures for value Co-creation. Technology Innovation Management Review, 9(2), 24–34.
6. Takahashi, S. and Takahashi, V. P. (2021). Integrated co-creation process with multiple stakeholders in innovation networks. Innovation & Management Review, <https://doi.org/10.1108/INMR-10-2020-0142>
7. Pluchinotta, P., Salvia, G. (2022). Zimmermann N. The importance of eliciting stakeholders' system boundary perceptions for problem structuring and decision-making. European Journal of Operational Research, Vol. 302, Is. 1, 2022, P. 280-293. <https://doi.org/10.1016/j.ejor.2021.12.029>.
8. Zingraff-Hamed, A. Hüesker, F., Lupp, G., Begg, C., Huang, J., Oen, A., Vojinovic, Z., Kuhlicke, C., Pauleit, S. (2020). Stakeholder Mapping to Co-Create Nature-Based Solutions: Who Is on Board? Sustainability, 12, 8625. <https://doi.org/10.3390/su12208625>

Скороход І.С.

д.е.н., професор, професор кафедри міжнародних економічних відносин та управління проектами,
Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк, Україна

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА В КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Стале органічне сільськогосподарське виробництво тісно пов'язане із збереженням довкілля та природних ресурсів. В країнах ЄС воно передбачає дотримання високих стандартів

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМИ СИСТЕМАМИ**

**THE ACTUAL PROBLEMS OF SOCIAL AND ECONOMIC
SYSTEMS MANAGEMENT**

**VIII Міжнародна науково-практична конференція
Луцький національний технічний університет**

**8 th international scientifically-practical conference
Lutsk National Technical University**

15 грудня 2022 року

15 December, 2022

**Відповідальний за випуск:
д.е.н., професор Шубалий О.М.**

**Відповідальний секретар:
Хомік В.В.**

Матеріали подано в авторській редакції

Підписано до друку 23.12.2022 р.

Формат 60x84/16

Ум. друк. арк. _____ Обл.-вид. арк. _____

Тираж _____ прим. Зам. № _____

Відділ іміджу та промоції
Луцького національного технічного університету
43018, м. Луцьк, вул. Львівська, 75